νὰ τὸν παρακαλέσωμαι διὰ ναμὰς δώσῃ στράτα
νὰ στάλωμαι στὴν τὰ ταριὰ ἐ τοῦ τατὰ μαντάτα·
νὰ τοὺς παρακαλέσωμαι νὰ ἐρθοκυοὶ τατάροι·
νὰ στάλωμαι καὶ στὴν βλαχιὰ σὰν τὸν τὸν καντζερά
νὰ τὸν παρακαλέσωμαι ναμὰς δώσῃ ~~φουσάτα~~ δουκάτα·
νὰ ἔχω μηνὰς ἔξοδον νὰ μάσωμαι φουσάτα·
νὰ στάλωμαι καὶ στὴν τουρκιὰ νὰ μὰς ἐλθῆ βοήθεια·
καὶ μὰς ἐ νὰ τὸν δουλεύσωμαι με ὅλην τὴν ἀλήθεια·
μὰ τὼρα ἀσφίγωμαι γοργὰ ὅπόθε τὸ ξεύρη·
ἐ ἀνγλυτώσωμαι ἐμὰς ἀπ' αὐτοῦ νοῦ τὸ χέρι·
καὶ φίγανοι κακότυχοι μετὴν μεγάλην ζάλι·
καὶ τρέμαν καὶ κλουίζουν τὰ μηχάσουν τὸ κεφάλι·
καὶ ὁμηχάλης ἔλαβε ὅλην τὴν βιτανία·
χαϊν τοῦ κιδεὶ τοῦ ἔδεξαν τότε πολὴν ἀνδρεία·
καὶ βούλετον νὰ κατεῖν νὰ πᾶς στὴν βλαχία·
νὰ στάλη τὰ φουσάτα τοῦ νὰ πᾶν ἐ στὴν τουρκία·
νὰ πάρι κὰ τὴν τόμπριζα νὰ ρίσῃ τὴν σερβία·
νὰ πᾶς τὴν ἀνδριανοῦ πολὶ μετὴν ἀνδραγαθία·
καὶ αὐτὸς ἔνα καὶ κόνε ψεστῆν τουρ τὰ στολιβάδ·
καὶ τὰ φουσάτα τὸ ρινε ἀπὸ πόπουρ νὰ στοβράδ·